

Број 24 – 25 - Београд, март 2020. Година VI

ИЗЛАЗАК ИЗ ТУНЕЛА?

Скоро да смо изашли...

То тамо у даљини, то је неко, свет, контура, светлост...

(У близини града шведске краљице Урлике, скоро месец дана пре почетка календарског датума почетка пролећа 2019. Шведска)

CORPUS DELICTI

Постоји ли још ДС - Шта се догодило са овом странком, некада предводником проевропских снага и главним покретачем друштвених реформи, која данас скрушено седи негде у запећку опозиционе коалиције, на истој клупи са Дверима. - Из **Коментара** на истоимени чланак штампан у *Политици*, Аутор: Зоран Јанић понедељак, 25.02.2019. у 18:00.

Ко пише све ове и овакве коментаре на овакве чланке?

Радо знали читаоци? Или нека врста ботова? Неки коментаре потписују пуним именом и презименом, неки псеудонимима, надимцима, трећи ознакама налик на неке шифре.

Чега се боје коментатори?

Али, по неписаном правилу, коментари су, често, бољи и занимљивији од чланака....

Директнији...

Боривоје Банковић пре 20 сати

Знам да је питање било реторичко, али не, не постоји. Демократска странка је издала пре свега своју идеологију и своје гласаче, а потом и саму себе. Из истих разлога из кога смо гласали за њу деведесетих, престали смо у годинама након такозваних демократских промена и баш из тих разлога смо прихватили надимак „Жуто предузеће“. Али мада то спомиње у тексту, аутору је ово ипак у другом плану. Нису му толико битни врачарски пашњаци и остале работе које су одбиле симпатизере од странке, али га боли коалиција са Дверима. Можда је време за нову реалност, како то воле да кажу у једној странкој амбасади. Овај ојађени и понижени народ има веће бригае да би му Дража Михајловић и декларација о Сребреници били на листи приоритета, а са ЕУ је ствар слична као и са ДС. Некада смо се уздали у њу, али нам је сувише разочарења стигло са те стране да би нам било стало. Прочитати јучерашњи интервју са Натали Лазо, француском министарком за послове ЕУ: „Садашње стање ЕУ не омогућава пријем нових чланица“.

*

Милош Лазич пре један дан

Морам да укажем на једну вероватно нехотичну грешку. Наиме, Дража Михајловић није рехабилитован! Његова пресуда је поништена јер је, како је утврђено, а и знало се - донета из идеолошких побуда. За утврђивање његове кривице или евентуалне невиности требало би да се организује ново суђење, али сумњам да ће се то икад догодити. Иначе, последња политичка формација која је имала какав-такав програм био је Савез комуниста Србије, што се за његову "следбеницу" не може рећи, тим пре што је СПС неким потезима многим трајно огадила и саму идеју левице.

*

М. Обрад Симић пре један дан

У данима свог обнављања Демократска странка је будила велику наду. После је било што је било. Не знам да ли се данашњи ДС престојио међу антиевропске снаге. Ако јесте, добро је. - Шта ће Србија у ЕУ ако тамо не стиже у комаду? Довољно је да је

Србија у Европи. Кућа јој је на раскрсници али то треба искористити као предност у међузависном свету. Борба за очување државе и националних интереса је услов за развијање демократије. Нема демократије и људских права без државе. Ко ово занемарује или је наиван или се креће у сфери бескарактерног политичарења.

*

milan пре 21 сат

"последња политичка формација која је имала какав-такав програм био је Савез комуниста Србије" - који се мало разликовао од политичког програма усташког покрета - сводио се на уништавање Срба, културе, идентитета, језика, и клање свих који нису за ту и такву "револуцију"....Тито је морао бити вољен више него мајка...имам озбиљне резерве према нивоу интелигенције и образовању сваког коментатора који напише овакву гомилу глупости...

....

Упућују ли овакви и слични коментари на оно основно питање ове странице постављено на почетку? Назире ли се излазак из тунела титоизма у догледно време, или је то намењено генерацијама које долазе?

27.02.2019. 11:19

УКРАЛИ СУ НАМ...

Украли су нам све што су могли, прошлост, садашњост, реликвије и по неку тапију! Расуђивања. Созерцање. Беседе о покајању и опроштењу грехова.

Узели су нам

ИСТИ

(ислам-исти,

сатан-исти,

комун-исти,

..... допишите остале!)

векове,

деценије,

године,

живот и децу,

цркве и покрајине,

историју и предање.

Иконе и књигу.

Руднике златне

и хајдучко благо.

902790564 1358990.7854 04 830047 9191 1 071 83005104 9171 8 544731.00 004 740050!...Који су значили : Дошла сам у ону фазу разградње изнујра. Овде је ужасно бићи и још ужасније бићи у немоћи. Ја сам очајна!...Што сам више напредовао у дешифровању АГЕНДЕ једне покојнице, све су ми била јаснија места у свесци једног покојника (Л.Л.Л.). У српској дневној штампи једино су истинице последње странице (ИН МЕМОРИАМ), и ситне вести криминалних рубрика; почео сам да купујем новине последњих дана, упркос свему, само због вести у криминалним рубрикама. Тамо сам данас нашао и ову вест : "Пронађено тело утопљеног мушкарца, око педесет година, без икаквих личних докумената, близу Смедерева. Моле се сви они који нешто знају о утопљеном да се јаве најближој полицијској станици..." "Био је и број телефона. Позвао сам одмах и рекао им одакле зовем; нису ме питали за име и презиме. Рекли су ми грубо да је леш утопљеника толико унакажен (рибе су га нагрдиле, одгризле су му нос и уши, очне капке, не и плаве очи). - Ништа онда, то није он, не могу вам помоћи, рекох и спустих слушалицу. Да, био је то Л.Л.Л. Он је имао плаве очи, лепе и плаве као небески свод. Многе жене су га волеле због севања тих плавих очију, можда и Г - ђа Икс? И пошто сам био у канцеларији сам, плакао сам на сав глас. Плакао сам дуго и заборавио на писање мога новог романа. Ко мисли да је рат један од најплеменитијих облика борбе, нека не заборави да каже да је и један од најјаснијих... Нисам ни знао колико их волим, јер је мржња, ко облаци просула своје црнило. Иако је та љубав од почетка била апсурдна. Брада ми је порасла, док сам успео да дешифрујем остатак АГЕНДЕ! Лето је у јеку; видим кад се враћам из канцеларије у центру Београда, да су плаже на Ади Циганлији прегуне света. Дошао је мир, баш онакав какав сам слутио, иако нисам могао ни сањати о свим његовим страхотама. Свеска Л.Л.Л. и АГЕНДА Г- ђе Икс допуњују на необичан начин једна другу и превазилазе једна другу на најчудеснији начин : баш зато што нису писане ни са каквим литерарним претензијама, већ у часовима тескобе и кобних удараца судбине! Над тим страницама и Достојевски би, да може да устане, урлао и ровао од суза, ако не би поново полудео! Да ли да их објавим? Ако једном будем скупио снагу за то, то ће бити две посебне књиге, то су теме посебних књига... Али мени то сада не пада на памет, не пише ми се. Све чешће кренем на посао у своју канцеларију, али скренем у неки од паркова да гледам цвеће – не цвеће, већ сенке цвећа. Да видим како веју и како затрпавају леје и како нико не стиже да их почисти. Сунце их је донело, нанело, али их може однети само месечина. Сатима могу да

гледам у Месец са наше терасе, окружен звездама и сателитима; Месец се ваљда оженио неком од звезда? Можда и Г-ђом Икс? Она је за њега обукла своју белу венчаницу? Сателита још увек има на небу, иако је склопљен мир ; Србе и даље убијају и кољу на Косову шиптарски терористи; међународне интервенционистичке снаге и даље скоро свакодневно налазе мртва тела побијених Срба ; али све ће бити добро, све ће бити боље, кажу, сепаратисти ће бити разоружани... Сада се шиптарске избеглице свете Србима, пале им куће и цркве, а ја понекада када се ноћу затекнем у неком парку почињем да се бојим да цветови не заспу у дубокој ноћи. И када се вратим у своје поткровље, ћутљив и распамећен, ја не палим стону лампу на свом столу, коју ми је у своје време поклонила Г - ђа Икс, већ свећу и спремам ње покушавам да пишем, али се не да. Запалим свећу, као да желим да осветлим румене одоре цвећа на месечини, и дуго дуљим у празне странице ове Бележнице коју ми је поклонила једна покојна жена, коју никада нисам разумео до краја... Ма шта написао, све ће бити без везе... далеко од онога што је готово неизрециво...

...Оно што написах негде на почетку ове Бележнице: *Враћу сам се сувише касно и могао сам да разговарам у мрачном и поштом и празном ситану само са дубавцама и са собом...* била је пророчка реченица: која тако тачно и суштински, овде при крају, означава смисао сваког мог повратка увече у стан. Смисао мога живота, апсурда и судбине... Сад не треба бити више пророк и видети шта ће бити, овде. Грађански рат је сасвим изван кроз два, или три месеца, најкасније. *Ако се не дођоворе. Како се за десет година нису договорили, зашто би сада?* Народ, политичари; све је то огроман орман закључан кључем који је изгубљен. Уместо најбоље, изабраће најгору варијанту. Човек овде ни једну улогу није одиграо до краја, или их је већ проиграо све. А требало је изабрати само једну, или две... Можда тако мислим што на столу стоји неки пожутели опозициони двонедељник? Колико пут је оно што је лежало на столу приковало моју пажњу (неред, или прашина, на пример?) : имао сам намеру то да дотакнем, да врх оловке зашљим, а онда сам узимао неку трећу ствар и држао је дуго у дубокој замишљености. Тако и сада. Из мога пораза, из свеопштег пораза, као из мојих мана и порока, амбиција и слабости, најбољих врлина, помаља се нешто неописиво и стварно, неизмерно као дубина и висина просторства. Нема више ни једнога разлога да се заваравам и питамо шта нас је снашло. Можда ће у јесен, кроз шездесетак дана, доћи оно право: дути период селекције, анализе и синтезе, сабирања и одузимања? *Не верујем више никоме, ни у штиа. Осим у Духа*

Светио, Госиода живоиворно, који од Оца исходи, који се са Оцем и Сином заједно пошћује и заједно слави... Исповедам једно кршћење за ошћћење трехова. Чекам васкрсење мртвих. И живоив дудућеа века. Амин.

(21. јула 1999. године. Јованова улица 22, Београд)

НАПОМЕНА

уз ово – коначно издање

Сва дудућа издања ове књије, према изричићој вољи аутора, биће прешћамљавана, на основу ово, прешћћеное, и нешћћо скраћеное, часоисно издања, са ошћћлањањем моућћих шћћамљарских трешака, без икаквих уредничких и редакћторских догавања!!

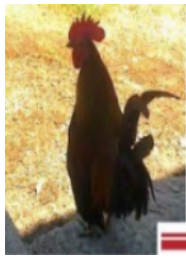
(На *Задущнице, субош, 2. новембар 2019. Мишљеновац*)

Бела Тукадруз
(алиас *Мирослав Лукић*)

**CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд**

82 (497 . 11)
ЗАВЕТИНЕ+ : новине српске ренесансе : стоке васељенске новине будућности / одговорни уредник Бела Тукадруз . - 2014 . бр. 5 (сеп.)
- - -
Београд : Сазвежђе Заветине , 2014 - (Београд : Бела мануфактура Press) . - 43 cm
Тромесечно . - Штампано изда. почиње са бр. 5 . -
Друго издање на другом медијуму : Заветине + CD-ROM) = ISSN 2334 - 8704
ISSN 2406-0399 = Заветине + (Штампано изд.)
COBISS.SR – ID 209645324

Магаза ~
Популарна,
мобилна
електронска
књижара
"Скупљача
прашине"
позната и као
ПЕТАО

Старинарница, антикварница, на ваздушним пругама
отворена од зоре до трећих петлова
Возови на овој трансземаљској књижевној радњи не касне. Да ли знате зашто?

ПЕТАО Заветина⁺

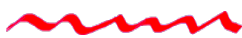
"Заветина" Акција МАГАЗЕ - НОВА
СЕРИЈА КЊИЖЕВНОГ ЧАСОПИСА
ЗАВЕТИНЕ+

ЦЈЕЛОМУДРИЈА овог света
(1989–2019)

ДУГО ПУТОВАЊЕ РУКОПИСА ЈЕДНОГ РОМАНА ОД ФИЛОКЕ ДО СРПСКИХ ИЗДАВАЧА

Неки одломци из ЦЈЕЛОМУДРИЈА овог света публиковани су крајем 20. и почетком 21. века, најчешће у часописима штампаним у провинцији (Крагујевац, Велика Плана, Мало Црниће, Ниш, Сврљиг...) У листу „Заветине+“, штампано је неколико наставака овог рукописа (закључно са бројем 8; тзв. прва серија овог листа), и то би било то; кратка прича, да - *мршаво* што би се рекло. Али, у суштини, све је дуже, парадоксалније и апсурдније...

У једном *ковертићу нађох (пред нашоу Славу - Св. Аранђела, 2019. - уочи одласка у Шведску) два исечка из новина о ширем и узјем избору романа на Деретином конкурс за необјављени роман и запис о рукопису романа ШИФРА ЈЕГУЉА* (који су одбијали – годинама, пре тога! - без речи, објашњења, на разним конкурсима, и по редакцијама тзв. великих издавача, почев од 1989. године, када сам почео нудити тај рукопис, па све до те 2014. године, на *шом Деретином конкурс*) *Запис Радивоја Шајтинаца*, песника и члана жирија. Тест је недатиран, не сећам се како је и када доспео до мене - можда крајем те исте 2014. године? То је био први написан текст о том рукопису чије дуго и велико путовање траје дуже од четврт столећа! * Не желим ни да нагађам зашто га је написао? Време ће све, као и обично, показати зашто. Савест живи писци не могу избећи, пре свега своју савест, Шајтинац је то показао и доказао...

Мирослав Лукић ШИФРА ЈЕГУЉА | ЗАПИС О РУКОПИСУ

Мора се *иризнаши, рејке* су овакве књије у српској књижевној, како историји *шако* и *продукцији*. За разлику од оних *иолемичних* и *ираврајничких* са *сиановишиа*, *ире* света *есјеицичких* дилема и *филозофских* модела, *консијрукција*, *деконсијрукција* или

решииррејација, ова књија Мирослава Лукића комбинација је личне, завичајне, националне, космолојске, ерудитске, *иоеицике* и *завейне* енциклопедијске мисије у превредовању и прочишћавању српске књижевности, њене историје, достигнућа, тематских и духовних простора, домета и турбуленција, искушења и моралних и антропоцентричних, статусних и вредносних. Ауторов, условно *товорећи*, *иримарни* композициони модел *аујенитичан* је и *убедљив ирејлеј* *широкојитезних* *исходишиа* – *иојоними* и *даици*, *време* и *иросијор*, *исјорија* и *дојајаји*, *дблја* и *океанска лектира*, *рајови* и *дбифрајје*, *ојкриша* и *хајојрафије*, *зблуде* и *убеђења*. *Проучавања* и *завештања*. *Исјорија* *ијеја*, *иерор* и *ишкарј*, национално, *иконојрафско*, *вишешко* „монашко“, *све до Идеолојкој, иојицичкој иојиалијарној, симулакрумској, и иосј* *исјоријској, сајберсвејрсјујној*. *Кришика* сваке хијерархије али и *иојраја* за *дејекцијом* *нејодичавања*. *Кардинална* *ијема* *обрачна* са *бирокрајском* *књижевношћу*. *Археолојја* *ирејујкивања* *личности* и *дела*. *Књија* је *иоделења* на *ирецизне*, не само *ијемајске* већ *иовоцирајје* *ојкривалачке* или *феноменолојке* *области*. *Следи* се *хронолојја* *врло* *закљичној* *иородично*, национално, *човекојиразжишељској* *корјуса* *ијеја* *ишио* у *иојединачној* *мери* *личној* *аујорсјива* *није* ни *мало* *свакодневно* или *виђено*. *Жесток* је *ово* *обрачна* са *стереотипима* *свих* *врста*, али *то* је *посебна* и *наисјрна* *област*, *бескрајна* као *монало* *пања* *тотема* који *збори* *светлу*, *лицма* и *звездама*. *Међуишм*, *да* би *ишо* у *рејекцији* *било* *ираћено* и *схваћено*, *иобрцила* се *миксмедјална* *иојзиција* *аујоророј* *комјозиционој* *решења*. *Појешки* *ишишме* и *експресивне* *исказе* *нашјављају* *иасажки* *мемоарисјике*, *ејско* се *иребражава* у *енциклопедијски* *сисјематизовано* а *ово* у *иолемичку* *есејисјику*, *мудром* *искреношћу* *бојаш* *иамфлеј*. *Причини* се и *мејашјексј* с *елементишма* *рејоричке* *иерсифлаже*, *демисјификује* се и *сам* *иосјицијак* али *дискрјивни* *ијреде* је *сјамен* *ко* *камени* и *водени* *белет*, *кућа*, *Храм*, *Мајза* и *разјовешан* и *анјајован* у *својој* *иорци* и *нејошједан* у *својој* *анимацији* и *сјујериорне* *аујорске* *свесји* и *савесји*. *Шшо* *факјојрафски*, *ишио* *микронејексјисјализацијом*, *наравно* *овде* су *ирисујина* *бројна* *имена* из *културне*, *иојицичке*, *верске*, *филозофске* *исјорије* *човечансјива*, и *њихова* се *духовна* *ирецизносј* *узвјисје* *мудрошћу* *иисца* *изнад* *сфере* *ијуке* „*услужне* *комјетиенитосји*“.

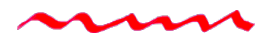
Антибиокрајска *илавеш* *изнад* *иредела* и *ијлодној* *ијла* *националној* *ослонца* у *ком* су *лични*, *иородични* и *умейнички* *завейни* *дело* којим се *лична* *судбина* *ојурује* *живошћу* и *умейносји*.

Ово је књига која се дуго и пажљиво чита, памти и одгонета, захтева одговорну и аналитичку мултидисциплинарност а своју садржајну комуникативност лоцира у правцу богаћења читалачког знања, открића и демистификација.

Радивој Шајтинац

* Споменути роман се пробио у ужи избор једног књижевног конкурса, после немих "шиба" кроз које је прошао у Београду ("Просвета", "БИГЗ", СКЗ, ...) и Сарајеву... али је, наравно остао и даље у ауторовим фиокама, чекајући нека друга времена, која можда у овој и оваквој земљи неће ни доћи, или ако и дођу, биће то доцкан, прекасно)... Зашто овакве рукописе, овде (у Србији, овдашњој, оваквој каква јесте), одбијају, не воле, и чак – спречавају? - Постоји одговор на то питање, и треба да га дају, из свог угла, и други српски писци. Ја све ово пишем, далеко од Србије, ове зиме, да се ЗАХВАЛИМ, на време, свима који су у минулим деценијама одбили или спречили објављивање „ЦЈЕЛОМУДРИЈА“, ма из кога разлога, тобож књижевнох, ванкњижевнох, идеолошког. Помогли су ми, сви ти уредници – српске транзиције, дубоко огрезли у фатуму поститотизма, натерали су ме у велики инат и удубљивање – зато, велико им хвала. Већина од њих је у књижевном смислу покојна, и сви по својој заслуги леже у заједничкој гробници титотизма. Рукопис који су одбијали, где чуда, надживео их је! Ево, дошло је време да се, у целини, обелодани на велики дан – Васкрс 2020. године.

Хвала Бору! - (БТ)

Ускршњи двоброј 25-27/2020. Заветина + излази из штампе првих дана априла. Продаваће се по цени од 1000,00 дина. Потрудите се да овај Ускршњи број Заветина + у којем се, поред осталог, први пут обелодањује целовита верзија рукописа романа ЦЈЕЛОМУДРИЈА, набавите на време – примерак се може унапред резервисати већ од 14. јануара 2020. Уплата може да се изврши телефонски, или поштанском упутницом на наведену адресу. Поручиоци из иностранства плаћају и поштанске трошкове!! - У случају недоумице посетите МАГАЗУ Браће Лукић, популарну мобилну електронску књижару познатију као ПЕТАО Заветина

САДРЖАЈ (Заветине+ Број 24 – 25 - Београд, март 2020. Година VI) : **ИЗЛАЗАК ИЗ ТУНЕЛА?** | **Скоро да смо изашли...** | **CORPUS DELICTI (1)** | **УКРАЛИ СУ НАМ...** (1) | **МАГНОВЕЊА**. Хиперборејски Дневник | **ОТАПА СЕ ЛЕД...** (2) | **Повремени Књижевни додатак листа Заветине+Библиотека ЦЕЛОКУПНА ДЕЛА** Романи изван циклуса Књ. 2 > **Бела ТУКАДРУЗ ЗБОГОМ ЈУГОСЛАВИЈО РЕКВИЈЕМ ЗА Г-ЋУ ИКС (31)** | **НАПОМЕНА уз ово – коначно издање (31) НОВИ РАПОРТ – Књижара ПИСАЦА ипознатија као ПЕТАО (32)**

Треба само сањати и снове своје живо у ријечи, у боје, у мрамор и у звуке ипреносити. - Вл. Черина:Лажи у умейносји